

ring af en Række Forhandlingstoldsatser, navnlig overfor visse fremmede Lande, der i Øjeblikket har lagt særlige Hindringer i Vejen for Eksporten. Sluttelig vilde vi til Skatteyderne yderligere have de Skattnedsættelser, som man nu ser fremsat Forslag om i Sverige, der jo har et stærkt protektionistisk Statssystem og som Følge deraf ganske overordentlig sunde og gode Finanser. Men vi kan senere komme tilbage hertil. Det er i Modsætning til min historiske Redegørelse Fremtidsperspektiver; vi tilbyder blot vor Hjælp til at gennemføre Tanker, der maatte være beslægtede med disse, og jeg tror, at Offentligheden i stærkere og stærkere Grad vil kræve Planmæssighed i Bekæmpelsen af Krisen, samlede Fremgangsmaader efter parallelle Linier til at arbejde Landet igennem den økonomiske Krise, vi i Øjeblikket har.

Med Hensyn til den historiske Redegørelse i mine Udtalelser protesterede den højtærede Minister mod den Fremstilling, jeg havde givet, hvorefter det Forslag, vi behandler, skulde være udgaaet fra Socialministeriets Arbejdsudvalg. Jeg har nu ingenlunde tænkt dette som en Krænkelser eller Forklejnelse af selve Regeringsforslaget. Jeg maa ogsaa henholde mig til, at min Fremstilling staar bekræftet i selve Lovforslagets Bemærkninger. Det er ganske vist kun Tanken, selve Grundideen i Forslaget, der har været drøftet i sin Tid af Socialministeriets Arbejdsudvalg. Men dette er jo kun Smaating, jeg har blot villet fremhæve, at min Fremstilling er baade rigtig og loyal, og den vil jeg gerne staa ved.

Saa nævnte den højtærede Minister, at jeg havde beklaget, at Rigsdagens Erhvervsudvalg var tilsidesat. Det Udtryk har jeg ikke brugt, jeg har ikke beklaget mig over nogen Tilsidesættelse af Rigsdagens Erhvervsudvalg, men blot fremsat den Tanke, at en vis stærkere Forbindelse mellem dette Udvalg og Regeringen og det dermed sideordnede Kriseudvalg maaske kunde have ført til; at Forslaget fik en lettere Gang gennem Rigsdagen og Rigsdagens Udvalg, end det maaske nu bliver Tilfældet. Men her har den højtærede Minister selvfølgelig et godt Kort paa Haanden i den Klausul, som han nævnte, at Venstrepartiet havde belagt sine Repræsentanter med. Det er en Sag, som jeg ikke skal komme ind paa; jeg skal blot sige, at naar den højtærede Minister fremstillede det saaledes, at Udvalget havde taget til Efterretning, hvad der fremkom fra Regeringen, og var tilfreds dermed, saa var det det, jeg henstillede, at

man havde tildelt Udvalget en noget større Rolle. Og selv med den Begrænsning, som Venstres Stilling har haft paa Udvalgsarbejdet, tror jeg, at man dog kunde være kommet lidt mere frem i Brugen af Erhvervsudvalget. Jeg vil henstille med Hensyn til det videre Arbejde — jeg forstaar, at dette ingenlunde skal være afsluttet med dette Forslag —, at man søger at udnytte dette Erhvervsudvalg noget stærkere, saaledes som jeg ogsaa har været glad ved, at det har været Tilfældet ved de orienterende Forhandlinger overfor den tyske Toldlov, som vi i Erhvervsudvalget har fulgt med den største Interesse.

Derefter fremsatte den højtærede Minister et fornyet Tilsagn om, at man skulde komme videre, ganske vist med den Begrænsning, at det maatte afhænge af den Udstrækning, som Forholdene muliggjorde. Jeg haaber, at Forholdene, hvis Regeringen sætter sin Autoritet og Energi ind derpaa, vil muliggøre, at man kommer akkurat lige saa vidt, som selve Krisen, Arbejdsløsheden og hele den alvorlige økonomiske Situation, paabyder Lovgivningsmagten; thi hvis det alene skal være Lovgivningsmagtens Indsats for sit Vedkommende i den alvorlige Krise, Landet staar i, at vi skal drøfte dette og konstatere, at vi af Frygt for hinanden ikke kan komme videre, saa tror jeg ogsaa, at andre Aktier end de, der noteres paa Børsen, vil synke, nemlig Parlamentarismens Aktier. Derfor tror jeg ikke, at den stærke Forargelse, som fremkom fra det ærede Medlem Hr. Slesbager, og som ikke mindst var rettet mod mig, vil kunne holde sig ret længe; thi jeg tror, at det, Landet allersidst ønsker, er en rent negativ Stilling overfor de rent økonomiske Problemer.

Den højtærede Erhvervsminister gjorde nogle Bemærkninger om den økonomiske Side af Sagen og nævnte, at jeg havde udtalt paa mit Partis Vegne en Frygt for, at dette Forslags Gennemførelse vil skade Statsfinansernes Balance. Den højtærede Minister vilde ganske dele min Frygt, hvis det var Tilfældet, men beroligede mig med, at Finansministeren havde givet dette Forslag sin Tilslutning. Jeg siger Tak for denne Oplysning, som selvfølgelig beroliger os. Naar jeg fremdrog dette Spørgsmaal, var det, fordi det ved det Lovforslag, vi behandlede i December om Arbejdsløshedsforanstaltninger, meget stærkt fra Regeringens Side blev fremhævet, at Finansministeren havde givet det paagældende Forslag sin Velsignelse, kan jeg sige. Derfor var jeg denne Gang noget i Vilderede, om det samme